

си по блъскавъ стилъ и безпощадна критика „Les Ruines“ (1790), гдето чертае пътищата на културата и гдето, въ духа на Олбака и Хелвециуса, съ които дружи, отдава нещастията на народите на това, че съ изпаднали подъ властьта на тиранията, суевърието и фанатизма. Пакостни за развоя на човѣчеството съ били алчността и невежеството, а благотворни — просвѣтата и мѫдростта, основани на опита и на природознанието. „Да се вѣрва безъ очевидность е дѣло на невежество и глупости; да се налага една вѣра чрезъ властьта е дѣло и показалецъ на тирания.“ Въ дѣлгия путь къмъ подобреніе и усъвършенствуване голѣма спънка представлятъ разните вѣрски системи, които си оспорватъ истината, обвинявайки се взаимно въ заблуда. Какъ би могълъ да се освободи човѣшкиятъ духъ отъ това противоречие, щомъ „първата точка отъ всѣко вѣроизповѣдане, първата догма на всѣка религия е абсолютна забрана на съмнението, отказъ на провѣрката, отхвърляне на собственото мнение?“ Трѣбва да се излѣкуватъ народите отъ бълнуванията на фанатизма и на суевърието, за да намѣрятъ истинския си мораль, въ съгласие съ разума. И разумътъ ни разкрива, „че богъ не е нищо друго, освенъ принципътъ-двигателъ, скритата сила въ всички сѫщества, сумата на тѣхните закони и на тѣхните качества.“ Да се наблюдаватъ и изучаватъ тѣзи закони води къмъ добродетель, а да се игнориратъ и нарушаватъ — къмъ зло и грѣхъ. Въ началото си религиите вѣзникватъ отъ фантастичното и наивно обяснение на странните явления въ околния свѣтъ. Боговете въ разните богословски системи и книги не съ друго, освенъ „физическите сили въ природата, елементите, вѣтровете, звездите, метеорите, които съ били олицетворени чрезъ необходимия механизъмъ на езика“; и „цѣлата тѣхна мнимая история не е друго, освенъ описание на явленията отъ първите физици, които съ ги наблюдавали, и което описание е било сетне превратно изтѣлкувано отъ простия народъ или отъ следващите поколѣния, които го забравятъ.“ Ясно е по такъвъ начинъ, че „всички богословски доктрини върху потеклото на свѣта, естеството на бога, откровението на неговите закони, появата на неговата личность съ само разкази за астрономически явления, фигурилни и емблематични изображения на картина на съзвездиета...“ И проследимъ ли историята на религиозния духъ, навредъ ние се натъкваме на идеи за Бога и боговете,